

தமிழ்மணம் சர்வதேசத் தமிழ் ஆய்விதழ்

Peer-Reviewed | Open Access | Crossref DOI & Global Indexing | Google Scholar Impact Factor | Multidisciplinary

Article DOI: <https://doi.org/10.63300/tm07042026.16>

Fictional language style in S. Ramakrishnan's travel literature - (based on 'Desanthiri', 'Ilakkatra Payani', 'Aathalinaal')

Dr. Bharathi Prakash. S^{ID}*

Assistant professor, Tamil Department, PSG College of Arts and Science, Coimbatore, Tamilnadu.

*Correspondence: bharathiprakaash@gmail.com

Article Info

Received on 22-April-2026, Revised on 22-April-2026, Accepted on 29-April-2026, Published on 01-May-2026

ABSTRACT

During the nineteenth and twentieth centuries, Tamil literature witnessed the introduction of several new literary genres. Notably, prose literature, influenced by Western literary traditions, started to develop. Within this emerging domain, the travelogue genre stands out prominently. Commencing in the latter part of the nineteenth century, travelogues focusing on India began to appear across the majority of Indian languages. The travel writings of S. Ramakrishnan, particularly Desanthiri, Ilakkatra Payani, and Aathalinaal, occupy a distinctive place in contemporary Tamil literature. These works are not merely records of journeys across India; rather, they represent a creative fusion of travel experience and literary expression. Ramakrishnan transforms his encounters with landscapes, people, and cultures into richly textured narratives that often transcend the boundaries of conventional travel writing. In Desanthiri, Ilakkatra Payani, and Athalinaal, the author's narrative voice reflects a deep engagement with memory, identity, and cultural diversity. This study aims to examine the nature of the fictional language style in these travel works, focusing on how narrative techniques, linguistic creativity, and imaginative elements contribute to their literary significance.

KEYWORDS: Land, landscape, travel, travelogue, travelogue, mountain, rain, night.

Copyright © 2024 by the author(s). Published by Department of Library, Nallamuthu Gounder Mahalingam College, Pollachi. This is an open access article under the Creative Commons Attribution (CC BY) license (<https://creativecommons.org/licenses/by/4.0/>).

Publisher's Note: The views, opinions, and information presented in all publications are the sole responsibility of the respective authors and contributors, and do not necessarily reflect the views of Department of Library, Nallamuthu Gounder Mahalingam College, Pollachi and/or its editors. Department of Library, Nallamuthu Gounder Mahalingam College, Pollachi and/or its editors hereby disclaim any liability for any harm or damage to individuals or property arising from the implementation of ideas, methods, instructions, or products mentioned in the content.

எஸ். ராமகிருஷ்ணனின் பயண நூல்களில் புனைவு மொழி நடை - (‘தேசாந்திரி’, ‘இலக்கற்ற பயணி’, ‘ஆதலினால்’ நூல்களை முன் வைத்து)

*முனைவர். பாரதிபிரகாஷ், ச. உதவிப்பேராசிரியர், தமிழ்த்துறை, பூ.சா.கோ கலை அறிவியல் கல்லூரி, கோயம்புத்தூர், தமிழ்நாடு. மின்னஞ்சல் முகவரி : bharathiprakaash@gmail.com,
ORCID : 0009-0007-0355-9511

முன்னுரை

தமிழ் இலக்கியத்தில் பத்தொன்பது, இருபதாம் நூற்றாண்டுகளில் பல்வேறு புதியவகை இலக்கியங்கள் அறிமுகம் ஆயின. இவற்றுள் மேலைநாட்டு இலக்கியச் சாயல் கொண்ட பயணக்கட்டுரை என்ற இலக்கிய வகைமை குறிப்பிடத்தக்கதாகும். பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டின் இறுதியில் இருந்து பெரும்பாலான இந்திய மொழிகளில், இந்தியாவைப் பற்றிய பயணச் சித்திரிப்புகள் தனித்த இடம் பெற்றன. இவை அனைத்தும் பயணக் கட்டுரைகளாகப் படைக்கப்பட்டதுடன், மொழி பெயர்ப்பும் செய்யப்பட்டன. மேற்கண்ட செய்திகளின் பின்னணியில் எஸ்.ராமகிருஷ்ணனின் ‘தேசாந்திரி’, ‘இலக்கற்ற பயணி’, ‘ஆதலினால்’ ஆகிய பயண இலக்கிய நூல்களில் இடம் பெற்றுள்ள பயணப் பதிவுகளை ‘புனைவுமொழிநடை’ என்ற நோக்கில் ஆராய்வதாக இக்கட்டுரை அமைகிறது.

கலைச்சொற்கள்: நிலம், நிலவெளி, பயணம், பயணப்பாதை, பயணப்பதிவு, மலை, மழை, இரவு.

பயண இலக்கியம் - அகராதிகளின் விளக்கம்

பயணம் என்பதற்கு இரா. மோகனா தனது பயணஇலக்கிய நூலில் பயண இலக்கியம் என்பது, ‘ஒருவர் தாம் கண்டதையும் கேட்டதையும் அதனால் அடைந்த உள்ளொணர்வுகளையும் பிறரோடு பகிர்ந்துகொள்ள எழுதப்பட்டதே பயண இலக்கியம் ஆகும்’ (பயண இலக்கியம், ப.8) என்று வரையறை செய்கிறார். ‘பயணம் தொடர்பான பேச்சு, சொற்பொழிவு, கட்டுரை, கதை, கவிதை, படம், திரைப்படம் போன்றவற்றைப் பயணஇலக்கியம் எனலாம். (Travel writing in India, p.8 இடம் பெற்றுள்ள பத்தியின் கருத்து நிலை மொழி பெயர்ப்பு).

எஸ். ராமகிருஷ்ணனும் பயண இலக்கியமும்

2000 ஆண்டுக்குப் பின்பு ஏற்பட்ட இணைய வளர்ச்சி, சமூக ஊடகங்களின் வளர்ச்சி காரணமாக உரைநடை இலக்கியம் படைப்பவர்களின், எண்ணிக்கை அதிகமாகத் தொடங்கியது. பிற மொழியிலுள்ள சிறந்த உரைநடை இலக்கியங்கள் நேரடியாகவும் தமிழில் மொழி பெயர்த்தும் இணையத்தில் பகிரப்பட்டன. இது தமிழில் உரைநடை இலக்கியம் விரைவாக வளரக் காரணமாக அமைந்தது. தமிழின் நவீன உரைநடை இலக்கியத்தை வளம் பெறச் செய்தவர்களில் எஸ், ராமகிருஷ்ணன் குறிப்பிடத் தக்க எழுத்தாளர் ஆவார். சிறுகதைகள், புதினங்கள், திரைக்கதை, திரைப்பட உரையாடல்கள், திரைப்படக் கட்டுரைகள், பயணக்கட்டுரைகள், நாடகங்கள், குழந்தை

இலக்கியங்கள், உள்ளிட்ட பல்புற இலக்கிய வகைமைகளில் தனது முத்திரையைப் பதித்தவர். இவருடைய நூல்களுள் 'தேசாந்திரி', 'இலக்கற்ற பயணி', 'ஆதலினால்' ஆகியவை குறிப்பிடத் தக்க பயண இலக்கியப் படைப்புகள் ஆகும்.

தேசாந்திரி

'தேசாந்திரி' எஸ். ராமகிருஷ்ணனின் குறிப்பிடத் தக்க 'பயணக் கட்டுரை நூல்' ஆகும். இந்நூல் 'ஆனந்த விகடன்' இதழில் தொடராக வெளிவந்து பின்னர் நூலாக்கம் செய்யப்பட்டது. 41 கட்டுரைகள் இதில் இடம் பெற்றுள்ளன. 'சாரநாத்', 'காசி', 'புத்த விகாரங்கள்', 'மணியாச்சி', 'கயத்தாறு', 'கொடைக்கானல்', 'குற்றாலம்', 'மேகங்கள்', 'இயற்கையின் அழகு', 'லோனாவாலாவின் இடைவிடா மழை', 'பழைய நினைவுகள்', 'உரையாடல்கள்' எனப் பல்வேறு பொருண்மைகளில் கட்டுரைகள் உள்ளன.

இலக்கற்ற பயணி

'இலக்கற்ற பயணி' என்பது எஸ் ராமகிருஷ்ணன் 2017 ஆம் ஆண்டு எழுதி வெளியிட்ட பயண இலக்கிய நூலாகும். இந்நூலில் 27 கட்டுரைகள் உள்ளன. இதில் எழு கட்டுரைகள் வெளிநாட்டு பயண அனுபவங்களைப் பற்றியது. 20 கட்டுரைகள் இந்தியப் பயணங்கள் பற்றியவை ஆகும். 'சமண நடை', 'காலத்தின் முன் நிற்பது', 'ஹரித்வாரில் பெய்யும் மழை', 'கொடும்பாளூரும் ஒற்றை மயிலும்', 'தயா ஆற்றின் கரையில்', 'தனுஷ்கோடி', 'மலை தோன்றுகிறது' ஆகிய கட்டுரைகள் குறிப்பிடத் தக்கன ஆகும்.

ஆதலினால்

'ஆதலினால்' எஸ் ராமகிருஷ்ணன் குங்குமம் இதழில் தொடராக எழுதி, 2019ஆம் ஆண்டு வெளியிடப்பட்ட கட்டுரை நூல் ஆகும். இந்நூல் எளிய மனிதர்களின் மீதான அக்கறையும் நேசத்தையும் மையப் பொருண்மையாகக் கொண்டது. இதனை நூலின் முன்னுரையில் 'எளிய மனிதர்கள்மீதான அக்கறையும் நேசமுமே கட்டுரைகளின் மையம். இவர்கள் அன்றாடம் நம் கண்ணில் பட்டுக் கடந்து போகிறவர்கள். ஆனால் அவர்களின் சுக துக்கங்களை, நெருக்கடிகளை, வலி வேதனைகளை நாம் அறிந்திருக்கவில்லை அதனைக் கவனப்படுத்தவே இவற்றை எழுதினேன்' (ஆதலினால் நூலின் முன்னுரை, ப. 3) என்று ஆசிரியர் குறிப்பிடுகிறார். இந்நூலில் 25 கட்டுரைகள் உள்ளன. இதில் 6 கட்டுரைகள் மட்டும் ஆசிரியரின் பயண அனுபவங்களைப் பற்றியது. 'தலை சாய்க்க', 'அடுத்த காட்சி', 'கடலறியாத மீன்கள்', 'சாலை சொல்லாதது' ஆகிய கட்டுரைகளில் உள்ள பதிவுகள் குறிப்பிடத்தக்கவை ஆகும். இதில் இடம் பெற்றுள்ள பயணம் சார்ந்த சில செய்திகள் மட்டும் ஆய்வுக்காக எடுத்துக் கொள்ளப் பட்டுள்ளன.

புனைவு மொழிநடை

புனைவு மொழிநடை என்பது படைப்பாளி தனது படைப்பை விவரிக்கும்போது பயன்படுத்தும் தனித்துவமான எழுத்து முறை ஆகும். இதனை, இலக்கியப் படைப்பை

வெளிப்படுத்தும் முறை என்றும் கூறலாம். இது வாசகர்களைப் படைப்போடு ஒன்றிணைய வைக்கும் உணர்ச்சிப்பூர்வமான மற்றும் கற்பனை வளம் மிக்க மொழியை உள்ளடக்கியது ஆகும். இது சொற்களின் தேர்வு, தொடர் அமைப்பு, புனைவு மொழி ஆகிய முதன்மைக் கூறுகளைக் கொண்டதாக விளங்குகிறது. மேற்கண்ட செய்திகளுடன் மொழிநடையை ஆராய்ந்தால் அது பயண இலக்கியத்திற்கான தனித்த புனைவு மொழி நடையாக அமையும் எனலாம்.

ஸ்.ராமகிருஷ்ணன் தனது பயண இலக்கிய நூல்களில் புனைவு மொழி நடை உத்தியைப் பல்வேறு இடங்களில் பயன்படுத்தி உள்ளார். இதனை (1). இயற்கை சார்ந்த வருணனைகளில் புனைவு மொழி நடை (2). இடம் சார்ந்த வருணனைகளில் புனைவு மொழி நடை (3) தனிமொழி (தனக்குத் தானே சொல்லிக் கொள்ளும் முறையில் அமைந்தது) வருணனைகளில் புனைவு மொழி நடை எனப்பகுக்கலாம்.

இயற்கை வருணனை

பயணம் மேற்கொள்ளும் இடங்களைக் 'கண்டுகளித்தல்', 'ஆவணப்படுத்துதல்' ஆகிய இரண்டும் வெவ்வேறு காலங்களில் நிகழ்கின்றன. இவற்றை நாம் ஒரே அடுக்கில் அல்லது நேர் கோட்டில் வாசிக்கிறோம். இதில் இயற்கை சார்ந்த பயணப்பதிவுகள் குறிப்பிடத் தக்க இடம் பெறுவன ஆகும். இவற்றில் ஆசிரியரின் தனித்த புனைவு மொழி நடையை நாம் வாசித்தறியலாம். 'ஹரித்துவாரில் பெய்யும் மழை' என்ற கட்டுரையில் மழையைப் பற்றிய ஆசிரியரின் நுட்பமான பதிவு இடம்பெற்றுள்ளது. 'மழைக்காலத்தில் பயணம் செய்வது அலாதியானது. பழகிப்பிரிந்த நண்பருடன் மீண்டும் சேர்ந்து பயணம் செய்வது போன்றது. அடர்த்தியான மழை ஷ்ராவன மாதத்து மழை எளிதில் அடங்காது என்பார்கள். அன்றாடம் கங்கையை பார்த்துக் களிக்கும் சூரியனை அன்றைய பகலில் காணவில்லை மேகங்கள் இருண்டு அடர்ந்திருந்தன. வானிலிருந்து கங்கை பூமிக்கு இறங்கியது போன்ற அதே வேகம்தான் மழையிலும்' (இலக்கற்ற பயணி , ப. 61)

இதே மாதிரியிலான சில பதிவுகளை இவருடைய 'தேசாந்திரி' நூலிலும் காணலாம். சான்றாக , 'லோனாவாலாவில் பார்த்த மழை' என்ற கட்டுரையில், 'லோனாவாலாவில் மழை காலையில் துவங்கி முடிவற்றுப் பெய்து கொண்டே இருந்தது. யாவரும் மழைக்குப் பழகி இருந்தார்கள். மழைக்கோட்டு அணிந்த ஒரு சிறுமி சைக்கிளில் சுற்றி வந்து என் விடுதியின் எதிரில் இருந்த கடையில் ரொட்டிகள் வாங்கிப் போகிறாள். ரொட்டிக்குள் கூட மழையின் ஈரம் படிந்துதான் இருந்தது. ரேடியோவிலிருந்து வரும் பாடல் மழையில் கரைந்து ஓடிக்கொண்டு இருந்தது'. (தேசாந்திரி, ப. 30) என்ற பத்தியிலும்

மழை எத்தனையோ கொண்டு வருகிறது. மழை பெய்து முடித்த பிறகு மண்ணில் இருந்து எழும் வாசத்தை நுகர்ந்திருக்கிறீர்களா? மண் பூக்கும் நேரம்தான். எல்லா நறுமணங் களை விடவும் அதி சுகந்தமானது மண்ணின் வாசனை. மழை பெய்யத் துவங்கியதும் மனித சுவாசம் மாறத் துவங்கி விடுகிறது. யாரும் குரலை உயர்த்திப் பேசிக்கொள்வதில்லை. மாறாக, மழை

பெய்யும்போது யார் யாரைப் பார்த்தாலும், முகத்தில் மெல்லிய சிரிப்பு கரை தட்டி நிற்பதை உணர முடிகிறது. (தேசாந்திரி, ப. 30) என்ற பத்தியிலும்

மழை பெய்துகொண்டே இருந்தது. லோனாவாலாவில் இருந்த மூன்று நாட்களில் கொஞ்சம் கொஞ்சமாக மழையின் பேச்சைக் கேட்கப் பழகியிருந்தேன். மழையில் பகலும் இரவும் கரைந்து போய்க்கொண்டே இருந்தன. அங்கிருந்து ஊர் திரும்பிய பிறகு சில நாட்களுக்குப் பிறகும் கூட உறக்கத்தில் மழையின் முணுமுணுப்பு கேட்டது. அன்றிலிருந்து மழையும் நானும் சகபயணிகள் போல ஏதேதோ நகரங்களில் ஒருவரையொருவர் சந்தித்துக் கொள்வதும் சிரித்துக்கொள்வதுமாக, நீள்கிறது எங்கள் பயணம். மழையோடு நட்பு கொள்ளாதவர் எவர் இருக்கக்கூடும். சொல்லுங்கள்? (தேசாந்திரி, ப.32) என்ற பத்தியிலும் மழை இந்நூலாசிரியரை எவ்விதமாகப் பாதித்து உள்ளது என்பதை நுட்பமாகக் காட்சிப்படுத்தியுள்ளார். மேற்கண்ட இயற்கை சார்ந்த மழை வருணனையில், பயண இலக்கியங்களுக்கே உரிய புனைவு மொழி நடையை மண் பூக்கும் நேரமிது , மழையின் முணுமுணுப்பு, மழையும் நானும் சகபயணிகள் என ஆசிரியர் பயன்படுத்தியுள்ள சொல்லாட்சி புனைவு மொழி நடடைக்குச் சிறந்த சான்றாக அமைகிறது.

இரவின் மடியில்

பயணம் மேற்கொள்பவர்களுக்கு இரவு பல வித்தியாசமான அனுபவங்களைத் தந்து செல்கிறது. நாம் கற்பனை செய்வதைத் தாண்டி இரவின் முகம் அமைந்துள்ளது. தேசாந்திரி நூலில் 'உறங்கும் கடல்' என்ற தலைப்பிட்ட கட்டுரையில் டிசம்பர் மாத இரவினை நூலாசிரியர் நுட்பமாக வருணனை செய்துள்ளார். இதனை, டிசம்பர் மாதத்து இரவுகள் மிக அற்புதமானவை. வசந்த காலத்தில் பூமியெங்கும் பூக்கள் நிரம்புவது போல டிசம்பர் மாதத்து இரவுகளில் நட்சத்திரங்கள் பூத்துச் சொரிகின்றன. அன்றைக்கும் வான் நிறைய நட்சத்திரங்கள், தொலைவில் கேட்கும் நாய்க்குரைப்பின் ஓசையும் மெல்லிய கடலின் சப்தமும் விட்டுவிட்டுக் கேட்டுக் கொண்டு இருந்தன. இந்து மகா சமுத்திரமும் வங்காள விரிகுடாவும் சங்கமிக்கும் இடம் தனுஷ்கோடி என்கிறார்கள். இரண்டு கடல்கள் ஒன்றையொன்று சந்தித்துக் கொள்வதால்தானோ என்னவோ, ஒரு ஆழ் நிசப்தம் கூடியிருக்கிறது (தேசாந்திரி, ப.222) என்ற பகுதியின் மூலம் அறியலாம்.

மேற்கண்ட செய்தியோடு ஒப்பு நோக்கும் வகையில் இலக்கற்ற பயணி நூலில், பள்ளி நாட்களிலிருந்து இன்று வரை பலமுறை தனுஷ் கோடிக்குச் சென்றிருக்கிறேன். ஒவ்வொரு முறையும் அது தனித்த அனுபவமாகவே இருக்கிறது. பத்து வருடங்களுக்கு முன்பு ஒரு புதுவருடப் பிறப்பின் இரவில் விடியும்வரை தனுஷ்கோடியில் இருந்தேன். கடலுக்கும், இருளில் புதைந்த மனிதர்களுக்கும் வாழ்த்து சொல்லிப் பிறந்தது அந்தப் புதுவருடம். பின்னிரவில் தனுஷ்கோடி கொள்ளும் அழகு ஒப்பற்றது. அது மணப்பெண்ணின் வசீகரம் போன்றது. அந்தப் புதுவருடக் கொண்டாட்டம் அற்புதமானது. (இலக்கற்ற பயணி, ப. 120) என்று தனுஷ் கோடியின்

இரவுக் காட்சியை நுட்பமாகக் காட்சிப் படுத்துகிறார்.

தேசாந்திரி நூலில் 'அறிந்த ஊர்' என்ற கட்டுரையில் பின்னிரவைப் பற்றி விவரிக்கும் போது ,

பின்னிரவில் எல்லா ஊர்களும் ஒன்று போலத்தான் இருக்கின்றன. அதிலும் பேருந்து நிலையங்களும் அதைச் சுற்றிலும் உள்ள சிறு கடைகளில் எரியும் டியூப் லைட்டுகள் மற்றும் பாதி உறக்கம் பீடித்த பெட்டிக்கடைகள், காலியான நாற்காலி களுடன் பால் கொதிக்கும் டக்கடைகள், உறக்கத்தின் பிடியில் சுருண்டு கிடக்கும் வயதானவர்கள், கால்கள் மட்டும் வெளியே தெரிய உறங்கும் ஆட்டோக்காரர் என எல்லா நகரங்களும் பின்னிரவில் ஒரே சாயலுடன் இருக்கின்றன.

உண்மையில், பின்னிரவு உலகுக்கு அழகை உருவாக்குகிறது. பகலின் வெக்கையால் ஊர்களின் மீது படிந்திருந்த உஷ்ணத்தை, சுருக்கங்களை இரவு சுத்தம் செய்கிறது. ஒரு தாதி குழந்தையைக் குளிப்பாட்டித் துடைத்து எடுப்பது போன்று இரவின் கைகள் உலகைச் சுத்தம் செய்கின்றன. பின்னிரவில் நிழல் கோடுகள் போலத் தெரியும் ஊர்கள் எப்போதுமே மயக்கமுட்டுவதாக இருக்கின்றன. (தேசாந்திரி, பக். 95,96) என்று கூறி நம்மைச் சொற்களுக்குள் சிக்க வைக்கிறார்

இதே போன்ற மற்றொரு பதிவை 'ஆதலினால்' நூலில் 'கடலறியாத மீன்கள்' கட்டுரையில் காட்சிப் படுத்துகிறார், இதனை, நான் எனது பத்துவயதில் மாடு விற்க கொண்டு செல்கின்ற மாட்டுத் தரகர்களுடன் நடந்தே மாட்டுச்சந்தைக்குச் சென்றிருக்கிறேன். இருபது மைல் தூரம். செம்மண் பாதை. விட்டுவிட்டு தென்படும் புளியமரங்கள் அடர்ந்த சாலைகள், இரவில் துவங்கிய பயணம் விடிகாலை வரை செல்லும். இருளுக்குள் கேட்கும் பூச்சிகளின் சப்தங்கள், பயமுறுத்தும் நிழல்கள், மாடுகளின் சீரான நடையோசை. மாடு விற்கும் தரகர்கள் வழியெங்கும் கதை சொல்லியபடியே வருவார்கள்.

சில நேரங்களில் பேச்சு நின்று போய் நுரைதள்ளும் இருளும் அதில் ஒளிரும் நட்சத்திரங்களும் ஒளிந்து வெளிப்படும் நிலவும் யாருமற்ற பாதையுமாகப் பயணம் தொடரும். அந்த வேளையில் சிறுவனான எனக்கு உலகம் எவ்வளவு பெரியது என்று வியப்பாக இருக்கும். (ஆதலினால், ப.115) என்ற பகுதியின் மூலம் அறியலாம். மேற்கண்ட பதிவுகளில், ஆசிரியர் சிறுவனாக இருந்தபோது, இரவு தந்த அனுபவத்தையும் வளர்ந்த பிறகு தனுஷ் கோடியில் வெவ்வேறு தருணங்களில் இரவு தந்த அனுபவத்தையும் நுட்பமாகக் காட்சிப் படுத்துகிறார்.

(2). இட வருணனை

ஒவ்வொரு நிலப்பரப்பும் இயல்பாகவே தனித்தன்மை உடையது. இது அந்த 'நிலப்பரப்பின் ஆன்மா' அல்லது அந்த 'நிலப்பரப்பின் உணர்வு' எனப்படுகிறது. நாம் அந்த நிலப்பரப்பை

பார்வையிடச் செல்லும் தருணங்களில் நமக்கு அது ஒரு தனித்துவமான அனுபவத்தை வழங்குகிறது. இதனைப் பயணப் பதிவுகளாக மாற்றுவதில்தான் நூலாசிரியரின் தனித்தன்மையும் பயணஇலக்கியப் புனைவு மொழிநடையும் இன்றியமையாத பங்கு வகிக்கின்றன. ஆதலினால் நூலில் 'சாலை சொல்லாதது' என்ற கட்டுரையைச் சான்றாகக் கூறலாம். இக்கட்டுரையில் சாலைகளைப் பற்றிய ஆசிரியரின் வருணனையும் அவதானிப்பும் நம்மை வியப்பில் ஆழ்த்துகிறது. **நிச்சயம் புத்தரின் காலடிகள் இந்த இடங்களைக் கடந்து சென்றிருக்கும். அப்படி கடந்த சென்ற கால்தடம் இதே மண்ணில் தடம் அழிந்துபோயிருக்கும். அந்த நினைப்பே சாலையில் நடக்கத் தூண்டியது. கரடு தட்டிப்போன சாலையோரம் மரங்கள் இருந்த அடையாளம் தெரிந்தன. என்றோ காலத்தின் பின்னால் இந்தச் சாலையும் தன் இளமையோடு பசுமை ததும்ப இருந்திருக்கும். இந்தச் சாலையில் புத்த துறவிகளும் நாலந்தாவில் படித்த மாணவர்களும் நடந்து போயிருப்பார்கள். ஒருவேளை, அரசன் அசோகன் இதே சாலையினை கடந்து போயிருக்கலாம். இந்தச் சாலை என்னைக் காண்பதுபோலவே புத்தனையும் கண்டிருக்கிறது. புத்தர்சென்ற சாலை என்றபோதும் தயக்கமின்றி யாவையும் அழித்து அடையாளம் அற்று செய்துவிட்டிருக்கிறது காலம். எல்லா சாலைகளும் முடிவின்மையின் பாடலைத்தான் தனக்குள்ளாகப் பாடிக்கொண்டேயிருக்கின்றன. தன்னை கடந்து சென்ற மனிதர்களின் ஆசைகள், நிராசைகளை அறிந்து அதன் தீராத கணக்குகளில் மூழ்கியபடியே அவை வாழ்வை அவதானித்துக் கொண்டிருக்கின்றன.** (ஆதலினால், ப. 140)

இதே போலச் சாரநாத் சென்ற பயண அனுபவத்தினையும் சாரநாத் என்ற வரலாற்றுச் சிறப்பு மிக்க ஊரின் தற்போதைய நிலையினையும் சாலைகளையும் விளக்கும் நூலாசிரியர்,

சாரநாத் வந்து சேரும் வரை எதிரில் ஒரு வாகனம் கூடக் கடந்து போகவில்லை சிறிய கிராமம் போலவே இன்றும் ஒடுங்கிப் போயிருக்கிறது. சாரநாத்தில் ஒரு விளக்குக்கம்பம் அருகே என்னை இறக்கிவிட்டு வேன் கடந்து போனது. எங்கே போய்த் தங்குவது என்று தெரியாதபடி சாரநாத்தின் தெருக்களில் நடக்கத் துவங்கினேன். இந்தச் சாலைகள் ஆயிரம் ஆண்டுகளைக் கடந்தவை. சாரநாத்தில் இன்று நான் காணும் ஆகாயமும் காற்றும் நட்சத்திரங்களும் கௌதம புத்தரும் கண்டவை. சாரநாத்தின் காற்றில் புத்தரின் குரல் கரைந்து தானே இருக்கிறது. (தேசாந்திரி, ப.16) என்று தான் கண்ட இடத்தை வருணனை செய்து, நம்மையும் அந்த இடத்திற்கு அழைத்துச் செல்கிறார். இதில் பண்டைக்கால இந்தியாவில் வாழ்ந்த புத்தரையும் அவர் நடந்து சென்ற சாலைகளையும் இன்றைய கால கட்டத்தில் இருந்து அணுகுவது போல புனைவு மொழி நடையை ஆசிரியர் கட்டமைக்கிறார்.

மலை

எஸ் ராமகிருஷ்ணனின் பயண இலக்கியங்களில் இயற்கையைப் பற்றிப் பல்வேறு பதிவுகள் இருப்பினும் அவற்றுள் குறிப்பிடத் தக்க இடம்பெறுவன மலைகளாகும். குறிப்பாக மலைகளைப் பற்றிய பல்வேறு கட்டுரைகளை ஆசிரியர் படைத்துள்ளார். இலக்கற்ற பயணி நூலில் கழுகு மலைபற்றிய கட்டுரையில் மலைகளைப் பற்றிக் கூறும்போது , **எல்லா மலைகளும் ஒன்று**

போலத் தோன்றினாலும் ஒவ்வொன்றையும் பார்ப்பதற்குத் தனியான அணுகு முறை வேண்டியிருக்கிறது. கண்பார்வையால் மட்டும் மலையை உள்வாங்கிவிட முடியாது. (இலக்கற்ற பயணி, ப.99) என்று மலைகளைப் பற்றிய தனது நுட்பமான பார்வையை காட்சிப் படுத்துகிறார்.

இலக்கற்ற பயணி நூலில், 'விழிக்கும் ஏரி' என்ற தலைப்பில் கொடைக்கானலை பற்றிக் கூறும்போது, மலை நகரங்கள் குறித்து தமிழில் அதிகம் எழுதப்படவில்லை. அதன் வாழ்க்கை இயல்பானதில்லை. மாறாக, சின்னஞ்சிறு சந்தோஷங்களும், வியப்புகளும் நிரம்பியது. பயணிகளைத் தவிர்த்து உள்ளூர்வாசிகள் இந்த அற்புதங்களைப் பெரிதாகக் கண்டுகொள்வதில்லை. மலைநகரின் தேவாலயமும் அதன் மணியோசையும் எனக்குப் பிடிக்கும். அதுபோலவே அதிகம் உரத்த குரலில் பேசாத மனிதர்களே மலைநகரில் இருக்கிறார்கள் அல்லது மனிதக் குரல்களை இயற்கை தன் பசுமையால் ஒடுக்கி வைத்திருக்கிறது. (இலக்கற்ற பயணி, ப. 133) என்றும்

மலை நகரங்கள் நம்மை எளிதாகப் பற்றிக் கொண்டு அதன் விருப்பத்தில் நம்மை இழுத்தடிக்கின்றன. நாம் செய்யவேண்டியதெல்லாம் காற்றிடம் தன்னை ஒப்படைத்துக்கொண்ட காகிதத்தைப் போல அதன் போக்கில் நம்மை விட்டுவிடுவது மட்டுமே. (இலக்கற்ற பயணி, ப. 135) என்றும் வருணனை செய்து பயண இலக்கிய மொழி நடைக்கு அழகு சேர்க்கிறார். இதில் மலை என்ற நிலம், நிலவழி, நிலப்பரப்பு பற்றிய ஆசிரியரின் புரிதலும் விவரிப்பும் நம்மை வியப்பில் ஆழ்த்துகின்றன.

இதைப் போலவே தேசாந்திரி நூலில் 'கண்ணால் வரைந்த கோடு' புனித தாமஸ் மலைபற்றிய கட்டுரையில் உயரத்தை நாம் அடைவதற்கு வலியையும் வேதனையையும் கடந்து போக வேண்டி இருக்கிறது. ஆனால், உயரத்துக்கு வந்து நின்றபிறகு ஆச்சர்யமாக இருப்பது, நாம் எங்கேயிருந்து நம் பயணத்தைத் துவக்கினோமோ, அந்தத் தரைதான். மலைகளை விடவும் மிக ஆச்சர்யமானது பூமி. எல்லா மலைகளும், கடல்களும் அருவியும் மண்ணோடுதான் நெருக்கம் கொண்டுள்ளன. நாம் புரிந்து கொள்ள முடியாத விசித்திரம் மண். (தேசாந்திரி, பக். 41,42) என்று நம்மைத் தனது புனைவு மொழி நடையால் சொக்க வைக்கிறார்.

மேற்கண்ட பத்திகளின் மூலமாக நூலாசிரியர் விளக்க முற்படும் செய்தி, முன்னர் குறிப்பிட்ட ஆன்மா, உணர்வு ஆகிய இரண்டு செய்திகளோடு பொருந்திப் போவதாக அமைகிறது. நாம் அந்த நிலப்பரப்பை பார்வையிடச் செல்லும் தருணங்களில் நமக்கு அது ஒரு தனித்துவமான அனுபவத்தை வழங்குகிறது. என்று முன்னர் குறிப்பிட்ட வரிகளுக்கான சான்றாக மேற்கண்ட பகுதி அமைகிறது.

வருணனை மொழிநடை

படைப்பு மொழியில் சொற்கள் திட்டவாட்டமான பொருளுடையவை அல்ல. அவை

மனஎழுச்சிகள், காட்சிகள் ஆகியவற்றிற்கான குறியீடுகள். தொல் படிமங்களோடு இவை இணையும்போது பொருள் விரிவைக் கொள்கிறது. கவிதை அந்தரங்கப் படிமத்தைப் பெறும் போது படிமமாக மாற்றுகிறது. (வேத சகாய குமார், ப. 253) என்ற பத்தியின் மூலமாக விவரிக்கப்படும் படைப்பாளர், படைப்பு மொழி பற்றிய செய்திகள் இங்கு ஒப்பு நோக்கத் தக்கன. ஒவ்வொரு படைப்பாளருக்கும் தனித்த மொழிநடை உண்டு. அது பெரும்பாலும் அவருடைய புனைவு மொழியாக அமையும். காலந்தோறும் மாற்றம் பெற்றுள்ள பயணஇலக்கிய வருணனை நடையை மாற்றி அமைத்ததில், புதிய கூறுகளை இணைத்ததில் எஸ். ராமகிருஷ்ணனுக்கு பெரும் பங்கு உண்டு. இதற்கு அவருடைய ஆங்கிலப் புலமையும் நூலறிவும் தொடர்வாசிப்பும் காரணமாக அமைந்துள்ளன. இவருடைய வருணனை மொழிநடை, கூற விழையும் செய்தியைக் கேட்பவரின் மனதில் எளிமையாகப் பதிய வைக்கும் இயல்புடையது; அது மட்டுமின்றி, அன்றாட மக்களின் புழங்குமொழி வழக்கு, வரலாற்று, புவியல் செய்திகள், தத்துவ உரையாடல் முறை, தேவையான இடங்களில் மட்டும் நீண்ட வருணனை எனப் பன்முகப் பரிமாணம் கொண்டது.

தனி மொழி

தனக்குத் தானே சொல்லிக் கொள்வது போல அல்லது தன்னுடைய மனதிற்கு சொல்லிக் கொள்வது போல, முற்றிலும் மாறுபட்ட ஒரு மொழி நடையை சில இடங்களில் ஆசிரியர் பயன்படுத்தி உள்ளார். இதுபோன்ற 'புனைவு மொழி நடை' இயற்கையைப் பற்றியும் இடங்களைப் பற்றியும் மனிதர்களைப் பற்றிய விவரிப்பாகவும் வர்ணனையாகவும் அமைகிறது. இது போன்ற தனிமொழி சார்ந்த புனைவு மொழி நடையில் வாழ்வியல் தத்துவங்களை மிக எளிய சொற்களில் ஆசிரியர் விளக்கிச் செல்கிறார். 'ஒவ்வொரு நகரத்துக்கும் பிரத்யேகமான வாசனையும் வெளிச்சமும் ருசியும் இருக்கின்றன', 'அது மணப்பெண்ணின் வசீகரம் போன்றது', 'பின்னிரவில் நிழல் கோடுகள் போலத் தெரியும் ஊர்கள் எப்போதுமே மயக்கமுட்டுவதாக இருக்கின்றன', 'எல்லா சாலைகளும் முடிவின்மையின் பாடலைத்தான் தனக்குள்ளாகப் பாடிக் கொண்டேயிருக்கின்றன', 'காசி ஒரே நேரத்தில் வேறு வேறு நூற்றாண்டுகளில் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிறது', 'ரேடியோவில் இருந்து வரும் பாடல் மழையில் கரைந்து ஓடிக்கொண்டு இருந்தது', 'மழை பெய்யும்போது யார் யாரைப் பார்த்தாலும், முகத்தில் மெல்லிய சிரிப்பு கரை தட்டி நிற்பதை உணர முடிகிறது', 'மழையின் பேச்சைக் கேட்கப் பழகியிருந்தேன்', 'பகலின் வெக்கையால் ஊர்களின் மீது படிந்திருந்த உஷ்ணத்தை, சுருக்கங்களை இரவு சுத்தம் செய்கிறது' ஆகிய தொடர்களை வாசிக்கும் போது நூலாசிரியரின் புனைவு மொழி நடையானது நேரடி வருணனை போல அமைந்து, நம்மையும் அந்தக் குறிப்பிட்ட இடத்திற்குப் பயணம் செய்யத் தூண்டுகிறது.

தொகுப்புரை

எஸ். ராமகிருஷ்ணன் தமது பயணஇலக்கியங்களில், செல்லும் இடம் , அங்குள்ள இயற்கைச் சூழல்பற்றிய வருணனை, அங்கு நிகழ்ந்த அகப் புற மாற்றங்கள், சந்தித்த மனிதர்கள்

அவர்களுடனான இனிய நிகழ்வுகள் ஆகியவற்றைத் தனது பயணப் பதிவுகளில் நுட்பமாகக் குறிப்பிட்டுள்ளார். தன்னுடைய பயணப் பதிவுகளில், சிறந்த வருணனை மொழிநடையைப் பதிவு செய்துள்ளார். கூற விழையும் செய்திகளைத் தேவையான அளவில் மாநிலம், நாடு, உலகம் என்று தொடர்புபடுத்தி விளக்குகிறார். இதற்கு நூலாசிரியரின் நீண்ட பயண அனுபவம் முதன்மைக் காரணமாக விளங்குகிறது. இவருடைய பயண இலக்கியங்களில் தனித்துத் தெரியும் புனைவு மொழியும் புழங்குமொழியும் அது சார்ந்து உருவான புனைவுமொழிக் கட்டமைப்பும் இவரைப் பிற பயண இலக்கிய ஆசிரியர்களிடம் இருந்து வேறுபடுத்திக் காட்டுவதாக அமைந்துள்ளது. இத்தகு நவீனப் பயணஇலக்கிய மொழி நடையும் புனைவு மொழியும் விரிவான ஆய்வுக்கு உரியதாகும்.

துணை நூற்பட்டியல்

1. ஞானபுஷ்பம், இரா. தமிழில் பயணஇலக்கியம், ஐந்திணைப் பதிப்பகம், சென்னை, 1990.
2. பட்டச்சார்ஜி, ஷோபனா. ட்ராவல் ரைட்டிங் இன் இந்தியா, சாகித்ய அகாடமி, ரபிந்திர பவன், புது தில்லி. 2006.
3. மோகனா, இரா. பயணஇலக்கியம், மெய்யப்பன் பதிப்பகம், சிதம்பரம், 2006.
4. ராமகிருஷ்ணன், எஸ். ஆதலினால், தேசாந்திரி பதிப்பகம், சென்னை, 2023.
5. ராமகிருஷ்ணன், எஸ். இலக்கற்ற பயணி, தேசாந்திரி பதிப்பகம், சென்னை, 2023.
6. ராமகிருஷ்ணன், எஸ். தேசாந்திரி, தேசாந்திரி பதிப்பகம், சென்னை, 2022.
7. வேதசகாயகுமார், எம். இலக்கியத் திறனாய்வுக் களஞ்சியம், அடையாளம், கருப்பூர் சாலை, புத்தாந்தம், திருச்சி, 2021.

References

1. Gnanapushpam, R. Tamilil payana ilakkiyam, Ainthinai Pathippagam, Chennai, 1990.
2. Battcharji, Shobana. Travel writing in India, SakityaAkademy, Rabindrabhavan, Newdelhi.
3. Mohana, R. Payana ilakkiyam, Meyyappan Pathippagam, Chidambaram, 2006.
4. Ramakrishnan, S., Aathalinaal, Desenthiri Pathippagam, Chennai, 2023
5. Ramakrishnan, S., Ilakkatra Payani, Desenthiri Pathippagam, Chennai, 2023
6. Ramakrishnan, S., Desanthiri, Desenthiri Pathippagam, Chennai, 2022
7. Veda Sakaya Kumar, Ilakkiyath thiranaayvuk kalanjiyam, Adaiyaalam, karuppoor Salai, Putthanaththam, Trichy, 2021.

நிதிசார் கட்டுரையாளர் உறுதிமொழி / Author Contribution Statement: இல்லை/NIL

கட்டுரையாளர் நன்றியுரை / Author Acknowledgement: இல்லை/NIL

கட்டுரையாளர் உறுதிமொழி / Author Declaration: இக்கட்டுரையில் எவ்வித முரண்பாடும்

இல்லை என்று உறுதிமொழி அளிக்கிறேன் I declare that there is no competing interest in the content and authorship of this scholarly work

